Prima instanţă: Judecătoria Ungheni (judecător Rodica Costru)
Dosarul nr.2a-406/25 (nr. 2-24021413-03-2a-18032025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

11 septembrie 2025 mun. Bălţi

Instanţa compusă din:
Preşedintele completului Stanislav Grosu
Judecătorii: Mariana Sajin și Alina Țihonschi
Grefier: Cristina Svaracevschi

examinând în ședință judiciară publică, Vincea Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Drosu Valeriu în contradictoriu cu Vincea Alexandru privind încasarea prejudiciului moral,-

C O N S T A T Ă:

Argumentele reclamantului și participanților la proces:

La 23 februarie 2024, reclamantul Drosu Valeriu, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Vincea Alexandru privind încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat faptul că, la 11 octombrie 2023 în jurul orei 22.10 aflându-se pe o stradă din *****, de el s-a apropiat Vincea Alexandru. Din motive necunoscute, a început al numi cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea feței. În urma loviturilor primite, conform raportului de constatare nr. 202333P0292, din 13 octombrie 2023 i-au fost provocate vătămări neânsemnate a integrității corporale sau a sănătății sub formă de *****, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în circumstanțele indicate.

Reține că, la 06 decembrie 2023 în privința lui Vincea Alexandru a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 78 alin.1) și 354 alin.1) Cod Contravențional al RM. În baza acestui proces-verbal a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 u.c. Prin acțiunile lui Vincea Alexandru i-au fost provocate atât dureri fizice, cât și morale, deoarece el l-a atacat în plină stradă, fără careva motive, lovindu-l în față un timp nu a putut *****,*****. Discutând cu

pârâtul, ca să-i achite pagubă morală pentru acțiunile sale, dânsul a refuzat. Drept dovadă este și scrisoarea expediată lui prin poștă.

Susține reclamantul că, până la momentul de față nici nu și-a cerut scuze pentru acțiunile sale. Urmare acestor acțiuni ilegale și amorale ale pârâtului Vincea Alexandru, reclamantului i-au fost lezate onoarea și demnitatea personală i-au fost provocate leziuni și dureri fizice.

Reclamantul Drosu Valeriu consideră că, are dreptul la depăgubiri pentru prejudiciul moral creat de acțiunile ilegale ale pârâtului, sub forma unei sume de 15 000,00 lei.

Solicită reclamantul, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului moral în sumă de 15 000,00 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, s-a admis integral cererea de chemare în judecată formulată de Drosu Valeriu către Vincea Alexandru privind încasarea prejudiciului moral.

- S-a încasat de la Vincea Alexandru în beneficiul lui Drosu Valeriu, prejudiciul moral, în sumă de 15 000,00 lei, plus cheltuieli de judecată în sumă de 200,00 lei, în total 15 200,00 lei.
- S-a încasat, de la Vincea Alexandru, în beneficiul Statului, taxa de stat în sumă de 658,00 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, Vincea Alexandru la 24 decembrie 2024, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii ca ilegală și neîntemeiată.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul a indicat, că hotărârea contestată o consideră ilegală și neîntemeiată.

Menționează faptul că, suma încasată drept prejudiciu moral în sumă de 15 000 lei este exagerată deoarece apelantul este grav bolnav, fapt confirmat prin adeverința de la Institutul de Medicină Urgentă din Chișinău din 25.11.2025. La fel, este grav bolnavă și soția sa Vincea Aliona ceea ce se confirmă prin Concluzia Medicilor de Familie Costuleni din raionul Ungheni din 16.05 2024 și prin extrasul din fișa medicală a bolnavului a IMSP Institutul de Medicină Chișinău din 29.11.2024.

Reține apelantul că, în legătură cu bolile de care suferă atât el cât și soția sa nu sunt angajați în câmpul muncii, alte surse de existență nu au și familia lor se află într-o situație materială foarte grea.

Consideră că, în cererea sa Drosu Valeriu, fără a prezenta probe s-a limitat doar la redarea conținutului art.art. 1998, 1936 și 2037 al CC, relatând și faptul că i-a fost înjosită onoarea și demnitatea, că i-au fost pricinuite leziuni și dureri fizice.

Susține faptul că, Drosu Valeriu a ascuns faptul că el a inițiat conflictul și el s-a purtat față de apelant obraznic, provocându-l la ciartă, pentru ce la 12.08 2024 a fost sancționat de poliția Ungheni în baza art.69 alin.1) CCA la amendă în mărime de 450 lei, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție a poliței Ungheni pe numele lui din 12.08.2024.

Solicită, casarea hotărârea Judecătoriei Ungheni din 25.11.2024 în cauza civilă înaintată de Drosu Valeriu către Vincea Alexandru privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 15 000,00 lei, ca fiind ilegală și neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Nord din data de 08 mai 2025 s-a acceptat apelul și s-a intentat procedura de apel cu stabilirea ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare la 09 septembrie 2025, ora 10:30. S-a expediat intimatului copia apelului și înscrisurilor anexate la cererea de apel. S-a stabilit termenul limită pentru prezentarea de către intimat a referințelor cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea/reclamarea probelor în condițiile art. 372 CPC (în atâtea copii câți participanți la proces sunt plus o copie pentru instanță), sub sancțiunea decăderii din acest drept, până la 09 septembrie 2025, ora 10:30.

Poziția părților expusă în ședința instanței de apel:

În ședința de judecată în instanța de apel apelantul Vincea Alexandru fiind prezent a susținut apelul, a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, cu pronunţarea unei noi decizii potrivit căruia să fie respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată.

Intimatul Drosu Valeriu fiind legal citat, la ședința instanței de apel nu s-a prezentat iar motivele neprezentării sale nu a anunțat instanța de judecată (f.d.95).

În temeiul art.379 alin. (2) Cod de procedură civilă, Colegiul civil a dispus examinarea cauzei în absența intimatului, a reprezentantului acestuia, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar și a normei legale

relevante speței, Colegiul civil consideră necesar de a admite apelul declarat de Robu Gheorghe, din considerentele ce urmează:

În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

Colegiul civil reţine că, dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunţat la data de 25 noiembrie 2024 (f.d.36), iar apelul preliminar a fost declarat la data de 24 decembrie 2024 (f.d.49-50), fiind înregistrat la Judecătoria Ungheni cu nr. de intrare 30422, prin urmare apelul este declarat în termenul legal stipulat la art.362 Cod procedură civilă.

În conformitate cu dispozițiile art.385 lit.b) Cod procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să modifice hotărârea primei instanţe.*

Potrivit prevederilor art. 386 alin.(1) Cod procedură civilă statuiază că, *hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.*

În temeiul art.130 Cod procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.*

Conform prevederilor art. 118 alin.(1) Cod procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art.240 alin. (1) Cod procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.*

Actele cauzei certifică faptul, că potrivit proceselor-verbale de audiere (f.d.10, 14) s-a constatat cu certitudine faptul că, la 11.10.2023 pârâtul/apelant

Vincea Alexandru, pe o stradă în *****i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea feței și l-a numit cu cuvinte necenzurate pe reclamantul Drosu Valeriu, pentru care fapt la data de 06.12.2023 în privința pârâtului/apelant Vincea Alexandru a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 103901. (f.d.15)

Ca urmare a întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție pârâtul/apelant a fost recunoscut vinovat și tras la răspundere contravențională pentru cumul de contravenții prevăzute de art.78 alin.(1) și 354 alin.(1) Cod Contravențional. Decizia agentului constatator cu privire la sancționarea lui Vincea Alexandru, nu a fost contestată de către ultimul.

Potrivit raportului de constatare nr. 202333P0292 din 13.10.2023, la Drosu Valeriu s-au constatat *****, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul și circumstanțelor indicate și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Ca urmare ale acestor acțiuni, la 23 februarie 2024, reclamantul Drosu Valeriu, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Vincea Alexandru privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000, 00 lei. (f.d. 4-5)

Prin hotărârea judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, s-a admis integral cererea de chemare în judecată formulată de Drosu Valeriu către Vincea Alexandru privind încasarea prejudiciului moral. S-a încasat de la Vincea Alexandru în beneficiul lui Drosu Valeriu, prejudiciul moral, în sumă de 15 000,00 lei, plus cheltuieli de judecată în sumă de 200,00 lei, în total 15 200,00 lei. S-a încasat, de la Vincea Alexandru, în beneficiul Statului, taxa de stat în sumă de 658,00 lei. (f.d.36)

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, Vincea Alexandru la 24 decembrie 2024, a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii ca ilegală și neîntemeiată. (f.d.49-50)

În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.(1), (2) Cod procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.*

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe,

precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare.

La fel, potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

Articolul 15 alin. (1) din Codul civil, prevede că, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.*

Iar potrivit art.121 Cod procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Potrivit prevederilor art. 19 alin.(1) Cod civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii.*

În cazul vătămării sănătăţii, prejudicial nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Art. 1998 alin. (1) Cod civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.*

Conform art. 45 alin.(1) Codul contravenţional prevede, *dacă prin contravenţie a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-şi valorifice pretenţiile civile în procedură civilă.*

În corespundere cu art.2036 alin.(1) din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Conform prevederilor art.2037 alin.(1)-(3) din Codul civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.*

Colegiul civil consideră parțial întemeiată soluţia instanţei de fond, reieşind din următoarele argumente.

În speță, obiectul juridic litigios constituie repararea prejudiciului moral în urma săvârșirii contravenției.

În contextul dispozițiilor legal citate, Colegiul judiciar reține că, repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală acestora.

Posibilitatea persoanelor fizice de a apela la metoda de reparare a prejudiciilor rezultă din faptul lezării lor în drepturi, metodei de reparare a prejudiciilor îi este atribuit un caracter universal de apărare a drepturilor civile.

În această ordine de idei, Colegiul apelează la dispozițiile capitolului XXXIII Cod civil, care stabileşte condiţiile survenirii răspunderii pentru cauzarea de prejudicii, subiecţii care răspund pentru prejudiciile cauzate, precum şi ordinea

de repararea a prejudiciului cauzat vieţii şi sănătăţii persoanelor, compensarea pagubei morale.

Prezintă importanță de a remarca că, norma de drept comun în materia răspunderii delictuale (obligațiilor delictuale), ce consacră principiul reparării integrale a prejudiciului extra contractual, se conține în art. 1998 Cod civil, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Aici este de punctat că, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Conform prevederilor art. 2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Implicit este de menţionat că prejudiciul moral se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite ale individului care îi definesc personalitatea.

Astfel, prejudiciul moral poate fi definit ca o totalitate de suferințe fizice și psihice pe care le suportă persoana în urma acțiunilor ilicite săvârșite de autorul prejudiciului, respectiv acesta urmează a fi compensat numai atunci când a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Or, există un raport direct între natura valorilor lezate și natura prejudiciului pretins a fi cauzat. Astfel, prejudiciul este de natură morală numai în cazul în care este urmarea încălcării valorilor de aceiași natură.

Reintrând cele expuse, se poate concluziona că prejudiciul moral se compensează doar în cazul în care fapta ilicită care a adus atingere drepturilor patrimoniale a fost culpabilă.

Reieşind din cadrul legal precitat, Colegiul judiciar conchide că, compensaţia prejudiciului moral urmărește scopul de a repara de fapt prin echivalent bănesc suferinţele psihice şi fizice cauzate de făptuitor, astfel încât cuantumul acesteia trebuie să fie echitabil şi proporţional suferinţelor cauzate, adjudecarea unei sume ce ar depăşi aceste principii fiind contrară Legii şi constituind o îmbogăţire fără justă cauză.

Sub aspectul dat, la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să i-a în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Or, criteriul care stă la aprecierea compensației prejudiciului moral este criteriul echității, care este exprimat prin aceea că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirii trebuie stabilit astfel în cât aceasta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

În acord cu jurisprudenţa CEDO, repararea daunelor morale trebuie să fie înțeleasă într-un sens mai larg, nu atât ca o compensare materială, care fizic nici nu este posibilă, ci ca un complex de măsuri nepatrimoniale şi patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcţie de particularitățile fiecărui caz în parte, să ofere victimei o anumită satisfacţie pentru suferinţele indurate.

Din analiza textelor de lege enunțate, Colegiul reține că nu este susceptibil reparației prejudiciul moral cauzat prin orice delict, ci doar cel care aduce atingere doar drepturilor personale nepatrimoniale, cât și în cazurile expres stabilite prin lege.

Drepturile personale nepatrimoniale sunt drepturi subiective fără conținut economic, strâns legat de persoana omului. Cu alte cuvinte, drepturile personale nepatrimoniale sunt acele drepturi care sunt lipsite de conținut economic, nefiind susceptibile de evaluare bănească.

Deci, din categoria drepturilor personale nepatrimoniale fac parte drepturile legate de existența și de integritatea fizică și morală a persoanei (dreptul la viață, sănătate și integritate corporală, dreptul la libertate, dreptul la secretul vieții private, la onoare, la reputație, dreptul la informație etc.), drepturile referitoare la elementele de identitate ale persoanei (dreptul la nume, dreptul la domiciliu etc.),

drepturile privind creația intelectuală ca formă de exprimare a personalității (dreptul de autor, dreptul de inventator etc.)

În atare circumstanțe, Colegiul civil reține, că la caz instanța de fond just a reținut că Vincea Alexandru față de Drosu Valeriu, este pasibil de răspunderea de daune menționate la art. 2036 și 2037 Cod civil, însă la acest capitol instanța de fond în mod eronat a apreciat mărimea prejudiciului moral dispus spre încasare în cuantum de 15 000,00 lei.

La caz Colegiul Civil reține că, reclamantul Drosu Valeriu a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 15 000,00 lei.

Instanța de fond prin hotărârea contestată a încasat mărimea compensației cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 15 000,00 lei.

Astfel, în contextul pretenției formulate în cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului moral, instanța de apel accentuează că la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că, despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale şi echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

Prin urmare, Colegiul civil consideră, că suma de 15 000,00 lei încasată cu titlu de prejudiciu moral este excesivă, nu este în concordanţă cu gradul suferinţelor de ordin moral al reclamantului Drosu Valeriu, şi ţinând cont de natura dreptului lezat, de caracterul şi gravitatea suferinţelor suportate, instanța de apel ajunge la concluzia de a modifica cuantumul prejudiciului moral prin micșorare de la 15 000,00 lei la suma de 4 000,00 lei, care este echitabilă suferinţelor psihice suportate de către reclamantul Drosu Valeriu și care nu vine în contradicţie cu prevederile art. 41 CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă şi să nu tindă la o îmbogăţire fără just temei. Or, scopul acesteia nu este unul punitiv și nici vindicativ, urmând că reparația să fie echitabilă, dar nu escesivă, concluzie ce reiese atât din dispozițiile art.2037 alin.(1) Cod civil cât și jurisprudența constantă a CEDO (cauza Selcuk și Asker contra Turciei).

Totodată, având în vedere durata procedurii contravenționale, natura dreptului lezat, gravitatea suferințelor, precum și statutul persoanei vătămate, instanţa de apel prezintă importanță de a menționa că, suma de 4 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, este în concordanță cu consecinţele suferite pe plan psihic de către reclamantul-intimat Drosu Valeriu, generate de retrăiri pentru efectele ulterioare, de gravitatea şi caracterul acestora, precum şi de sentimentul de afectare a personalităţii sale morale.

În conformitate cu art.82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*.

Potrivit art.98 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.*

Prin urmare, ținând cont că a fost modificat cuantumul preludiului moral, Colegiul Civil conchide de a modifica suma taxei de stat încasată de la Vîncea Alexandru de la 658,00 lei la 250,00 lei, reieșind din latura pretențiilor admise.

În final, reieșind din cele expuse mai sus şi având în vedere faptul că, circumstanţele cauzei au fost stabilite de către prima instanţă, însă normele de drept material au fost aplicate eronat şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite cererile de apel declarate de Vincea Alexandru, a modifica hotărârea instanței de fond din 25 noiembrie 2024 în latura cuantumului prejudiciului moral prin micșorarea sumei dispuse spre încasare de la 15 000,00 lei la 4 000,00 lei și a taxei de stat de la 658,00 lei la 250,00 lei. În rest hotărârea urmează a fi menținută.

În conformitate cu dispoziţiile art.385 lit.b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de Vincea Alexandru împotriva hotărârii judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024.

Modifică hotărârea judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Drosu Valeriu în contradictoriu cu Vincea Alexandru, privind încasarea prejudiciului moral, prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral, de la 15 000,00 lei la 4 000,00 (patru mii,00) lei, și taxei de stat de la 658 lei la 250,00 (două sute cincizeci,00) lei.

În rest, hotărârea Judecătoriei Ungheni din 25 noiembrie 2024, se menține fără modificări.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele completului,
judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Țihonschi